

2859

'Killa Gra'

'Killa Gra'

Killa Gra hon bodde på mors heim, där ha-
de hon sin stuga, fast den är riven nu. Hon
kunde trolle den. Mjölkakarar hade hon s. aldrig
felles där mjölk, men de som var grannar med
hennes, de fick släpa till'et.

En gång var det ett vargaskall, och
de hade drevet skallet ända fram till hen-
nes stuga - hon låg inne i skogen en bra
bit från vägen, - men det var stopp, de kunde
se när varg. Då tof en ^{av} karlarna o. gick in
i hennes stuga, s. då såg han, det låg en hel
hopar vargar under hennes bord, o. de hörde sig
inte ur fläcken. Då sa' Killa till honom,
att om han kalle om det för en enda, så
skulle det handa honom en olycka. Han gick
ut s. så gick han lite' avsides s. ställde sig
intill ett träd s. sa' till det, men högt
(forts.)

Skriv endast på denna sida!

C. a.

(forts.)

2.

så alla kunde höra t: 'Varga' ligger under
Kittas bord! Och då, säger de, sprack trädet.
Men Kitta hon blev bränd sin nere i kaln-
käck, på ett ställe nära kyrkan, de kallar en
liten sump där för 'Kille floe'. Hon ska va'
den sista häran de brände i Västra härad.

Kitta hade en dotter, s. när hon gick
s. läste för prästen, så frågde han henne,
om hon kunde nåt trolltyg, s. då sa' hon,
att hon åtminstone kunde mjölka en
ko som helst. 'Mjölka då min ko, sa'
prästen. Då tog flickan av sig sina strum-
peband s. band dem i en stol s. körjade
mjölka. När hon hade hållit på en stund,
så mente hon på att hon var mjölked
s. frågde, om prästen ville, att hon skulle
fortsätta. "fortsätt du!" sa prästen, och
hon fortsatte, s. då kom det klare blod

Skriv endast på denna sida!

(forts.)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2859

Kittas
Dotter

G. a.

(forts.)

3.

av henne. "Ska jag förkälla?" sa flickan. "Fortsätt du," sa prästen. När det hade gått en stund, sa tyckte flickan, att nu kunde hon inte mer, o. då gick hon sluta. Men när prästen kom hem, låg hans tes död i sitt bäso.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2859